Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942 | Ausgegeben zu Krakau, den 10. Dezember 1942 | Wydano w Krakau, dnia 10 grudnia 1942 r. | Nr. 104

Inhalt / Treść

Verordnung

zur Änderung der Verordnung vom 17. Februar 1942 über die Aufhebung der Schiedsämter für die vermögensrechtlichen Angelegenheiten landwirtschaftlicher Besitzer.

Vom 30. November 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

(1) Die im § 14 Abs. 2 der Verordnung über die Aufhebung der Schiedsämter für die vermögensrechtlichen Angelegenheiten landwirt-

Rozporządzenie

celem zmiany rozporządzenia z dnia 17 lutego 1942 r. o zniesieniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Z dnia 30 listopada 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

(1) Termin zakreślony w § 14 ust. 2 rozporządzenia o zniesieniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiej-

schaftlicher Besitzer vom 17. Februar 1942 (VBlGG. S. 101) bestimmte Frist wird bis zum 31. Dezember 1944 verlängert.

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Justiz) wird ermächtigt, die Frist weiter zu verlängern.

Krakau, den 30. November 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

skich z dnia 17 lutego 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 101) przedłuża się do dnia 31 grudnia 1944 r.

(2) Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Sprawiedliwości) do dalszego przedłużania terminu.

Krakau, dnia 30 listopada 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Tarifordnung

für die Arbeiter und Arbeiterinnen in der Forstwirtschaft.

(Tarifregister Nr. 12/3.)

Vom 28. Oktober 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Räumlich: Das Generalgouvernement.

(2) Fachlich: Die Betriebe der staatlichen, kommunalen und privaten Forstwirtschaft.

(3) Persönlich: Alle in der Forstwirtschaft beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen. Auf Landarbeiter und Landarbeiterinnen sowie Arbeiter und Arbeiterinnen, die in gemischten Betrieben mit betriebseigener Forstwirtschaft nur vorübergehend und im Zeitlohn arbeiten, finden lediglich die Stücklohnsätze (§ 5) Anwendung.

(4) Bestehen Zweifel, ob ein Betrieb zur Forstwirtschaft im Sinne der Tarifordnung gehört, so entscheidet der Gouverneur des Distrikts.

(5) Die Tarifordnung gilt nicht für deutsche Staatsangehörige.

§ 2

Arbeitszeit.

(1) Die regelmäßige werktägliche Arbeitszeit — ausschließlich der Pausen und einer zumutbaren An- und Abmarschzeit — beträgt 8 Stunden oder 96 Stunden in der Doppelwoche, soweit nicht wegen der Licht- und Witterungsverhältnisse Kürzungen erforderlich sind. Bei der Holznachzucht beträgt die Arbeitszeit 10 Stunden werktäglich oder 120 Stunden in der Doppelwoche.

(2) Beträgt der An- und Rückmarsch zu Fuß von der Wohnung zum Arbeitsplatz zusammen mehr als 3 ½ Stunden, so ist für die darüber hinausgehende Zeit eine Wegezeitvergütung in Höhe des Stundenlohnes für jede angefangene Stunde zu gewähren.

Ordynacja taryfowa

dla pracowników i pracownic fizycznych w gospodarce leśnej.

(Rejestr taryfowy Nr 12/3.)

Z dnia 28 października 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Pod względem terytorialnym: Generalne Gubernatorstwo.

(2) Pod względem fachowym: zakłady gospodarki leśnej państwowej, komunalnej i prywatnej.

(3) Pod względem osobowym: wszyscy pracownicy i pracownice fizyczne zatrudnieni w gospodarce leśnej. Do pracowników rolnych i pracownic rolnych jako też do pracowników i pracownic fizycznych, pracujących tylko przejściowo i za wynagrodzeniem według czasu w przedsiębiorstwach mieszanych z samodzielnym zakładem gospodarki leśnej, mają zastosowanie jedynie stawki wynagrodzeń od sztuki (§ 5).

(4) Jeżeli istnieją wątpliwości, czy dane przedsiębiorstwo należy do gospodarki leśnej w rozumieniu ordynacji taryfowej, to rozstrzyga gubernator okręgu.

(5) Ordynacja taryfowa nie dotyczy obywateli niemieckich.

§ 2

Czas pracy.

(1) Normalny czas pracy w dniach roboczych — z wyłączeniem przerw i przypuszczalnego czasu przyjścia i powrotu — wynosi 8 godzin albo 96 godzin w dwu tygodniach, o ile z powodu warunków świetlnych i atmosferycznych nie są konieczne skrócenia. Przy odnowieniach lasu czas pracy wynosi 10 godzin w dniach roboczych lub 120 godzin w dwu tygodniach.

(2) Jeżeli czas przyjścia i powrotu z mieszkania do miejsca pracy pieszo wynosi więcej aniżeli 3½ godziny łącznie, to należy za czas wykraczający poza wyżej określoną normę udzielić odpowiedniej zapłaty za stratę czasu w wysokości godzinowego za każdą rozpoczętą godzinę.

§ 3

Mehrarbeit.

(1) Mehrarbeit (Überstunden) sind die geleisteten Arbeitsstunden, welche über die regelmäßige Arbeitszeit hinausgehen und nicht in den beiden folgenden Kalenderwochen durch Abfeiern ausgeglichen werden.

(2) Für Mehrarbeit (Überstunden) gemäß Abs. 1 ist ein Zuschlag von 25 v. H. zum Stundenlohn zu gewähren. Dies gilt nicht,

a) wenn die Mehrarbeit infolge von Notständen, Naturereignissen, Unglücksfällen oder anderen unvermeidlichen Störungen erforderlich ist;

b) wenn in die Arbeitszeit regelmäßig und in erheblichem Umfang Arbeitsbereitschaft fällt;

c) wenn die Mehrarbeit durch Vor- und Abschlußarbeiten erforderlich ist.

§ 4

Entlohnung.

(1) Es sind folgende Stundenlöhne zu zahlen:

	Zloty
a) an Facharbeiter, die eine mindestens dreijährige ununterbrochene Beschäftigungszeit mit wenigstens zusammen 360 vollen Arbeitstagen in einem forstwirtschaftlichen Betriebe nachweisen, das 21. Lebensjahr vollendet haben und von dem staatlichen Oberförster als Facharbeiter schriftlich anerkannt sind .	0,65
b) an Facharbeiter als Vorarbeiter . .	0,72
c) an sonstige Arbeiter	
nach vollendetem 21. Lebensjahr . .	0,50
nach vollendetem 17. Lebensjahr . .	0,40
vor vollendetem 17. Lebensjahr . .	0,26
d) an sonstige Arbeiter als Vorarbeiter .	0,55
e) an Facharbeiterinnen, die eine mindestens fünfjährige ununterbrochene Beschäftigungszeit mit wenigstens zusammen 350 Arbeitstagen in einem forstwirtschaftlichen Betriebe nachweisen und während dieser Zeit bei der Anzucht von Forstpflanzen oder bei den Kulturarbeiten tätig waren, das 21. Lebensjahr vollendet haben und von dem staatlichen Oberförster als Facharbeiterinnen anerkannt sind	0,45
f) an Facharbeiterinnen als Vorarbeiterinnen	0,54
g) an sonstige Arbeiterinnen	
nach vollendetem 18. Lebensjahr . .	0,36
nach vollendetem 16. Lebensjahr . .	0,26
vor vollendetem 16. Lebensjahr . .	0,22
h) an sonstige Arbeiterinnen als Vorarbeiterinnen	0,41

(2) In dem Lohn ist die Vergütung für die Gestellung eigener gut brauchbarer Holzhauer- und landesüblicher Bodenbearbeitungswerkzeuge enthalten.

(3) Das Amt des Distrikts kann für einzelne Betriebe oder fest begrenzte Teilbetriebe und für besondere Arbeiten Abweichungen zulassen.

(4) Besonders leistungsfähige Arbeiter nach vollendetem 21. Lebensjahr und besonders leistungsfähige Arbeiterinnen nach vollendetem 18. Lebensjahr können eine Leistungszulage er-

§ 3

Praca nadliczbowa.

(1) Pracą nadliczbową (godzinami nadliczbowymi) są przepracowane godziny pracy, wykraczające poza normalny czas pracy i nie wyrównane w następnych dwóch tygodniach kalendarzowych udzieleniem odpoczynku.

(2) Za pracę nadliczbową (godziny nadliczbowe) należy przyznać stosownie do ust. 1 dodatek do wynagrodzenia godzinowego w wysokości 25%. Nie obowiązuje to,

a) jeżeli praca nadliczbowa jest konieczna na skutek stanu wyższej konieczności, działań przyrody, nieszczęśliwych wypadków lub innych nie dających się uniknąć przeszkód;

b) jeżeli na czas pracy regularnie i w obszerniejszym zakresie przypada pogotowie pracy;

c) jeżeli praca nadliczbowa jest konieczna dla prac wstępnych i końcowych.

§ 4

Wynagrodzenie.

(1) Należy płacić następujące godzinowe:

	złotych
a) fachowym pracownikom fizycznym, którzy wykażą co najmniej trzyletni nieprzerwany czas zatrudnienia o co najmniej 360 pełnych dniach roboczych łącznie w zakładzie gospodarczo-leśnym, że ukończyli 21 rok życia i że pisemnie uznani zostali przez państwowego nadleśniczego za fachowych pracowników fizycznych	0,65
b) fachowym pracownikom fizycznym jako przodownikom	0,72
c) innym pracownikom fizycznym	
po ukończonym 21 roku życia . .	0,50
po ukończonym 17 roku życia . . .	0,40
przed ukończonym 17 rokiem życia .	0,26
d) innym pracownikom fizycznym jako przodownikom	0,55
e) fachowym pracownicom fizycznym, które wykażą co najmniej pięcioletni nieprzerwany czas zatrudnienia o co najmniej 350 dniach roboczych łącznie w zakładzie leśno-gospodarczym i które w okresie tego czasu zajęte były przy hodowli sadzonek lub przy pracach zalesieniowych, że ukończyły 21 rok życia i uznane zostały przez państwowego nadleśniczego za fachowe pracownice fizyczne	0,45
f) fachowym pracownicom fizycznym jako przodownicom	0,54
g) innym pracownicom fizycznym	
po ukończonym 18 roku życia . . .	0,36
po ukończonym 16 roku życia . . .	0,26
przed ukończonym 16 rokiem życia .	0,22
h) innym pracownicom fizycznym jako przodownicom	0,41

(2) W wynagrodzeniu mieści się zapłata za dostarczenie własnych zdatnych do użytku narzędzi drwalskich i miejscowo przyjętych narzędzi do uprawy gleby.

(3) Urząd okręgu może dla poszczególnych zakładów lub ściśle ograniczonych części zakładów oraz dla szczególnych prac zezwolić na wyjątki.

(4) Szczególnie sprawni pracownicy fizyczni po ukończonym 21 roku życia i szczególnie sprawne pracownice fizyczne po ukończonym 18 roku życia mogą otrzymać dodatek za sprawność. Może

halten. Sie kann jeweils bis zu 20 v. H. der Beschäftigten dieser Gruppen gewährt werden und beträgt bei 10 v. H. der Beschäftigten einer Lohngruppe bis zu 10 v. H., bei weiteren 10 v. H. der gleichen Lohngruppe bis zu 20 v. H. des Lohnes.

(5) Minderleistungsfähige Arbeiter haben nur Anspruch auf einen ihrer Leistungsfähigkeit entsprechenden Lohn und können deshalb untertariflich bezahlt werden. Die Festsetzung der Minderentlohnung erfolgt auf Antrag des Unternehmers oder Betriebsleiters. Der Antrag muß eine Begründung für die Minderentlohnung sowie einen Vorschlag über die in Aussicht genommene Höhe der Entlohnung enthalten; er ist beim Arbeitsamt einzureichen. Über den Antrag auf Minderentlohnung entscheidet das Amt des Distrikts.

§ 5

Stücklohnsätze.

(1) Beim Holzeinschlag gelten folgende Stücklohnsätze:

Soweit Holzsortimente nicht genannt sind oder andere Arbeiten im Stücklohn ausgeführt werden, sind die Sätze so zu bemessen, daß ein Arbeiter bei normaler Leistung 120 v. H. des Stundenlohnes eines 21jährigen Arbeiters verdienen kann.

(2) Holzsortimente	Schläge Groschen	Durchforstungen Groschen	Entrinden Groschen
Furniere von Eichen je fm	350	350	120
Furniere von sonstigem Laubholz je fm	250	270	120
Laubstammholz hart je fm	200	220	120
Laubstammholz weich je fm	180	200	120
Laubholz: Faserkurzholz und anderes Schichtnutzholz je rm	300	320	220
Laubholz hart: Brennderbholz je rm . .	250	270	200
Laubholz weich: Brennderbholz je rm . .	240	260	180
Nadelstammholz je fm	150	170	100
Nadelgruben- und Nadelfaserlangholz je fm	240	260	200
Nadelgruben- und Nadelfaserkurzholz sowie anderes Nadelschichtnutzholz je rm	280	250	250
Nadelholz: Brennderbholz je rm	230	—	180
Gewinnung von Gerbrinde je fm . . .	—	300	180

on być udzielony każdorazowo do 20% zatrudnionych tych grup i wynosi przy 10% zatrudnionych pewnej grupy płacy do 10%, przy dalszych 10% tej samej grupy płacy do 20% płacy.

(5) Mniej sprawnym pracownikom fizycznym przysługuje tylko roszczenie o płacę, odpowiadającą ich sprawności i mogą być dlatego wynagradzani poniżej taryfy. Ustalenie niższego wynagrodzenia następuje na wniosek przedsiębiorcy lub kierownika zakładu. Wniosek musi zawierać uzasadnienie niższej płacy oraz propozycję co do zamierzonej wysokości wynagrodzenia; należy go złożyć w Urzędzie Pracy. O wniosku o wynagrodzenie niższe rozstrzyga urząd okręgu.

§ 5

Stawki wynagrodzenia od sztuki.

(1) Przy zrębie drewna obowiązują następujące stawki wynagrodzenia od sztuki:

O ile nie są wymienione sortymenty drzewne lub inne prace są wykonywane za wynagrodzeniem od sztuki, należy stawki tak obliczyć, by pracownik fizyczny przy normalnej wydajności mógł zarobić 120 % godzinowego 21 letniego pracownika fizycznego.

(2) Sortymenty drzewne	Zręby groszy	Trzebieże groszy	Korowanie groszy
Forniry dębowe za każdy m³	350	350	120
Forniry innych drzew liściastych za każdy m³	250	270	120
Liściaste drewno użytkowe grube, twarde za każdy m³ . . .	200	220	120
Liściaste drewno użytkowe grube, miękkie za każdy m³ . . .	180	200	120
Drewno liściaste, papierówka krótka i inne drewno użytkowe układane w stosy za każdy mp. . . .	300	320	220
Drewno liściaste twarde: grubizna opałowa za każdy mp. .	250	270	200
Drewno liściaste miękkie: grubizna opałowa za każdy mp. .	240	260	180
Drewno użytkowe grube iglaste za każdy m³	150	170	100
Drewno iglaste, kopalniaki i papierówka w dłużycach, za każdy m³	240	260	200
Drewno iglaste kopalniane krótkie i iglasta papierówka krótka jako też inne iglaste szczapy użytkowe za każdy mp.	280	300	250
Drewno iglaste: grubizna opałowa za każdy mp.	230	250	180
Uzyskanie kory garbarskiej za każdy m³	—	—	180

(3) In den Stücklohnsätzen ist die Vergütung für das Rücken des Schichtholzes bis zu 30 m mittlerer Entfernung enthalten. Die Vergütung für das Rücken über diese Entfernung hinaus ist durch die staatlichen Oberförstereien gemäß Abs. 1 festzusetzen.

(4) Die Stücklohnsätze gelten für normale standörtliche, bestandsmäßige und klimatische Verhältnisse. Bei Holzeinschlägen an steilen Hängen, in stark sumpfigem Gelände, in Beständen mit geschlossenem Unterholz, mit sehr schlechten Stammformen oder mit mehr als 50 v. H. pilzkranken Stämmen, an denen Gesundschneiden erforderlich ist, in Lichtschlägen unter 0,5 Bestockungsgrad sowie bei Dauerschnee über 25 cm Höhe können die Stücklohnsätze durch die staatlichen Oberförstereien bis zu 50 v. H. heraufgesetzt werden. Zuschläge aus anderen als den angegebenen Gründen können durch den Leiter des Forstaufsichtsamtes bis zur Höhe von 50 v. H. der Stücklohnsätze festgesetzt werden. Die Erhöhung kann sich auf einzelne Sortimente, ganze Schläge oder auch auf größere Forstbezirke zur Erreichung eines Ausgleichs erstrecken. Entstehen Zweifel darüber, ob die Voraussetzungen für eine Erhöhung der Stücklöhne vorliegen, so entscheidet das Amt des Distrikts.

§ 6

Erholungsurlaub.

(1) Den Beschäftigten kann in jedem Kalenderjahr (Urlaubsjahr) einmal Erholungsurlaub unter Fortzahlung der Bezüge gewährt werden, wenn sie im Laufe von mindestens drei Jahren in jedem Jahr ununterbrochen sechs Monate im gleichen Betriebe gearbeitet haben. Der Leiter des Betriebes entscheidet über Gewährung oder Nichtgewährung des Urlaubs.

(2) Der Urlaub beträgt in der Regel sechs Arbeitstage. Im Falle besonderer Erholungsbedürftigkeit kann mit Zustimmung des Arbeitsamtes ein zusätzlicher Urlaub gewährt werden, der jedoch drei und, wenn der Beschäftigte das 40. Lebensjahr vollendet hat, sechs Arbeitstage nicht überschreiten darf.

(3) Als Urlaubsentgelt erhalten die Beschäftigten den achtfachen Stundenlohn (Zeitlohn) ihrer Lohnstufe. Das Urlaubsentgelt wird in der Regel je zur Hälfte vor Urlaubsbeginn und bei Wiederantritt der Arbeit gezahlt.

(4) Während des Urlaubs ist die Ausübung von Erwerbsarbeit, die dem Urlaubszweck widerspricht, verboten. Bei Zuwiderhandlungen wird das Urlaubsentgelt nicht gezahlt; bereits gezahltes Urlaubsentgelt ist zurückzuzahlen.

§ 7

Kündigung.

Für die Kündigung des Arbeitsverhältnisses der Beschäftigten gelten die bestehenden gesetzlichen Vorschriften.

§ 8

Erlöschen von Ansprüchen.

Ansprüche aus dem Arbeitsverhältnis verfallen, wenn sie nicht spätestens sechs Monate nach Fälligkeit oder innerhalb von acht Wochen nach dem Ausscheiden aus dem Betriebe diesem gegenüber er-

(3) W stawkach wynagrodzenia od sztuki mieści się zapłata za zrywkę drewna, układanego w stosy do średniej odległości 30 m. Zapłatę za zrywkę poza tę odległość winny ustalić państwowe nadleśnictwa w myśl ust. 1.

(4) Stawki wynagrodzenia od sztuki obowiązują w normalnych siedliskowych, drzewostanowych i klimatycznych warunkach. Przy zrębach na stromych stokach, w bardzo bagnistym terenie, w drzewostanach o zwartym podszyciu, o bardzo źle uformowanych strzałach lub przeszło 50 % opanowanych przez grzyby pniach, wymagających wyrzynki chorych części, w cięciach prześwietlających poniżej 0,5 stopnia zadrzewienia jako też przy wiecznym śniegu powyżej 25 cm mogą stawki wynagrodzeń od sztuki być przez państwowe nadleśnictwa podwyższone do 50 %. Dodatki z innych aniżeli podanych powodów mogą być ustalone przez Kierownika Urzędu Nadzoru Lasów do wysokości 50 % stawek wynagrodzeń od sztuki. Podwyżka może obejmować poszczególne sortymenty, całe zręby lub też większe okręgi leśne celem osiągnięcia wyrównania. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do tego, czy istnieją warunki do podwyżki wynagrodzeń od sztuki, to rozstrzyga urząd okręgu.

§ 6

Urlop wypoczynkowy.

(1) W każdym roku kalendarzowym (roku urlopowym) zatrudnionym można udzielić jeden raz urlopu wypoczynkowego przy biegnących nadal poborach, jeżeli w ciągu co najmniej trzech lat pracowali w tym samym zakładzie nieprzerwanie przez sześć miesięcy w każdym roku. Kierownik zakładu rozstrzyga o udzieleniu lub nie udzieleniu urlopu wypoczynkowego.

(2) Urlop wynosi z reguły sześć dni roboczych. W wypadku szczególnej potrzeby wypoczynku może być za zgodą Urzędu Pracy udzielony dodatkowy urlop, który jednakowoż nie może przekraczać trzech dni, a jeżeli zatrudniony ukończył 40 rok życia sześciu dni roboczych.

(3) Jako wynagrodzenie urlopowe otrzymują zatrudnieni ośmiokrotne godzinowe (wynagrodzenie według czasu) ich szczebla płacy. Wynagrodzenie urlopowe wypłaca się z reguły po połowie przed rozpoczęciem urlopu i przy ponownym przystąpieniu do pracy.

(4) Zakazuje się podczas urlopu wykonywać pracę zarobkową, sprzeciwiającą się celowi urlopu. W wypadkach wykroczenia nie wypłaca się wynagrodzenia urlopowego; już wypłacone wynagrodzenie urlopowe należy zwrócić.

§ 7

Wypowiedzenie.

Odnośnie do wypowiedzenia stosunku pracy zatrudnionych obowiązują istniejące przepisy ustawowe.

§ 8

Wygaśnięcie roszczeń.

Roszczenia wynikające ze stosunku pracy gasną, jeżeli nie dochodzi się ich przeciwko zakładowi najpóźniej sześć miesięcy po płatności albo w ciągu ośmiu tygodni po wystąpieniu z zakładu.

hoben werden. Die Lohnberechnung sowie der gezahlte Lohnbetrag sind sogleich nachzuprüfen; stimmt der Geldbetrag mit dem Lohnnachweis nicht überein, so sind etwaige Ansprüche bei der auszahlenden Stelle unverzüglich anzumelden.

§ 9

Inkrafttreten.

Diese Tarifordnung ist ab 1. Dezember 1942 anzuwenden. Mit dem gleichen Zeitpunkt treten die Tarifordnung für Arbeiter und Arbeiterinnen in der Forstwirtschaft (Tarifregister Nr. 12/1) vom 7. Februar 1941 (VBlGG. S. 46) sowie die Tarifordnung zur Einführung der Tarifordnung für Arbeiter und Arbeiterinnen in der Forstwirtschaft vom 7. Februar 1941 im Distrikt Galizien (Tarifregister Nr. 12/2) vom 29. Dezember 1941 (VBlGG. 1942 S. 1) außer Kraft.

Krakau, den 28. Oktober 1942.

Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer

Obliczenie płacy jak i wypłaconą kwotę płacy należy natychmiast sprawdzić; jeżeli kwota pieniężna nie zgadza się z wykazem płacy, to należy ewentualne roszczenia zgłosić bezzwłocznie placówce uskuteczniającej wypłatę.

§ 9

Wejście w życie.

Niniejszą ordynację taryfową należy stosować od dnia 1 grudnia 1942 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą ordynacja taryfowa dla pracowników i pracownic fizycznych w gospodarce leśnej (Rejestr taryfowy Nr 12/1) z dnia 7 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 46) jako też ordynacja taryfowa celem wprowadzenia ordynacji taryfowej dla pracowników i pracownic fizycznych w gospodarce leśnej z dnia 7 lutego 1941 r. w Okręgu Galizien (Galicja) (Rejestr taryfowy Nr 12/2) z dnia 29 grudnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. 1942 str. 1).

Krakau, dnia 28 października 1942 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Frauendorfer

Anordnung

über bauliche Luftschutzmaßnahmen im Generalgouvernement.

Vom 19. November 1942.

Auf Grund des § 14 Abs. 2 der Verordnung über den Luftschutz im Generalgouvernement vom 22. April 1941 (VBlGG. S. 337) in Verbindung mit § 1 des Erlasses über die Überweisung von Dienstgeschäften auf den Staatssekretär für das Sicherheitswesen vom 3. Juni 1942 (VBlGG. S. 321) ordne ich an:

§ 1

Verpflichtung zum Bau einer Schutzraumanlage.

(1) Wer Neubauten sowie sonstige bauliche Anlagen errichtet oder Um- oder Erweiterungsbauten, die eine erhebliche Wertsteigerung eines bestehenden Gebäudes oder Gebäudeteiles darstellen, ausführt, hat auf seine Kosten nach den folgenden Bestimmungen Schutzraumanlagen zu schaffen.

(2) Bei Um- und Erweiterungsbauten erstreckt sich die Verpflichtung des Abs. 1 auf die vom Um- oder Erweiterungsbau nicht berührten Teile der bestehenden baulichen Anlagen, wenn die dadurch entstehenden Mehrkosten dem Pflichtigen zugemutet werden können.

(3) Die Baumaßnahmen bedürfen der Genehmigung des Gebietsbeauftragten für das Generalgouvernement des Generalbevollmächtigten für die Regelung der Bauwirtschaft.

§ 2

Zweck der Schutzraumanlage.

Die Schutzraumanlage soll den Insassen bei Luftangriffen Schutz gegen die Wirkungen von Sprengbomben, insbesondere gegen Luftstoß,

Zarządzenie

w sprawie budowlanych zarządzeń obrony przeciwlotniczej w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 19 listopada 1942 r.

Na podstawie § 14 ust. 2 rozporządzenia o obronie przeciwlotniczej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 22 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 337) w połączeniu z § 1 dekretu o przeniesieniu czynności służbowych na Sekretarza Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa z dnia 3 czerwca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 321) zarządzam:

§ 1

Obowiązek budowy schronu.

(1) Kto wznosi nowe budynki lub inne urządzenia budowlane albo przeprowadza przebudowę czy powiększenie budynku, w których wyniku nastąpi znaczny wzrost wartości istniejącego budynku lub jego części, winien urządzić na własny koszt schron według poniższych postanowień.

(2) Obowiązek, określony w ust. 1, obejmuje przy przebudowie i powiększeniu budynku także i te części istniejących urządzeń budowlanych, które nie są przebudowywane ani powiększane, jeżeli od osoby podlegającej temu obowiązkowi spodziewać się można wyrównania powstałych przez to kosztów dodatkowych.

(3) Zarządzenia budowlane wymagają zezwolenia Pełnomocnika terytorialnego Generalnego Pełnomocnika dla uregulowania gospodarki budowlanej w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 2

Cel schronu.

Schron winien udzielić mieszkańcom w czasie ataków powietrznych ochrony przeciw skutkom bomb rozpryskowych, w szczególności przeciw

Luftsog, Bombensplitter und Bautrümmer sowie gegen chemische Kampfstoffe gewähren.

§ 3

Eignung von Räumen für Schutzraumanlagen.

(1) Die Schutzraumanlage ist in allen Fällen, in denen Kellerräume vorgesehen oder vorhanden sind, im Kellergeschoß anzuordnen und möglichst unter Erdgleiche anzulegen.

(2) Ungeeignet für Schutzraumanlagen sind Räume, in denen Dampfkessel, Heizkessel und sonstige unter Druck stehende Gefäße, Kraft- oder Arbeitsmaschinen aufgestellt sind oder in denen Explosions- oder feuergefährliche Stoffe gelagert werden.

(3) Die Schutzraumanlage ist möglichst in Räumen unterzubringen, in denen sich keine Rohrleitungen, insbesondere keine Gasleitungen befinden.

(4) Der Zugang zum Schutzraum soll in der Nähe solcher Treppen liegen, die durch alle Stockwerke des Gebäudes gehen.

§ 4

Gliederung der Schutzraumanlage.

(1) Die Schutzraumanlage besteht aus: Gasschleuse, Schutzraum und Abortraum.

(2) Bei größeren Schutzraumanlagen mit mehreren Schutzräumen kann die Errichtung von Geräteräumen, auch von Aufsichts-, Ruhe- und Sanitätsräumen gefordert werden.

§ 5

Größe der Schutzraumanlage.

(1) Die Bodenfläche der Gasschleuse soll wenigstens 5 qm und die Mindestbreite 1,50 m betragen.

(2) Die Größe der Schutzraumanlage richtet sich nach der Zahl der Personen, die sich in dem Hause dauernd oder vorübergehend aufhalten. Für jeden Insassen des Schutzraumes sollen 3 cbm Luftraum vorhanden sein. Der einzelne Schutzraum soll nicht mehr als 50 Personen aufnehmen. Mehrere kleine Schutzräume sind wenigen großen vorzuziehen.

(3) Für 20 Schutzrauminsassen soll je ein Notabort vorgesehen werden.

§ 6

Türen, Fenster, Notausgänge und sonstige Öffnungen.

(1) Tür- und Fensteröffnungen sind mit solchen Abmessungen anzulegen, daß die dafür genormten Raumabschlüsse eingebaut werden können.

(2) Türöffnungen müssen mit einer gasdicht aufliegenden Schwelle von 5 cm Höhe versehen sein. Bei größeren Schutzraumanlagen sollen die Türöffnungen nicht in einer Flucht liegen. Alle Türen müssen nach außen aufschlagen.

(3) Schutzraumanlagen dürfen nicht mehr Fenster haben, wie dies zum Gebrauch als Notausstieg erforderlich ist.

(4) Jeder Schutzraum muß in möglichst weiter Entfernung vom Zugang (Gasschleuse) mindestens einen Notauslaß (Notausgang oder Notausstieg) — möglichst je einen nach allen vier Seiten — haben.

wstrząsowi powietrza, wirom powietrznym, odłamkom bomb i gruzom budynku jak również przeciw bojowym środkom chemicznym.

§ 3

Zdatność pomieszczeń na schron.

(1) We wszystkich wypadkach, w których przewidziane są lub istnieją piwnice, schrony należy urządzać w piwnicach i umieszczać możliwie poniżej terenu.

(2) Do urządzenia schronu nie nadają się pomieszczenia, w których ustawione są kotły parowe, kotły ogrzewalne i inne naczynia znajdujące się pod ciśnieniem, silniki lub też maszyny robocze, a także te pomieszczenia, w których trzyma się na składzie materiały wybuchowe lub łatwopalne.

(3) Schron należy umieścić możliwie w pomieszczeniach, w których nie znajdują się żadne rurociągi, a w szczególności żadne przewody gazowe.

(4) Dojście do schronu winno znajdować się w pobliżu schodów wiodących przez wszystkie piętra budynku.

§ 4

Podział schronu.

(1) Schron składa się: z śluzy gazoszczelnej, schronu właściwego i ustępu.

(2) W większych schronach wielokomorowych można żądać urządzenia pomieszczeń na sprzęt jak również pomieszczeń nadzorczych, sypialnianych i sanitarnych.

§ 5

Wielkość schronu.

(1) Powierzchnia śluzy gazoszczelnej winna wynosić najmniej 5 m^3 a minimalna szerokość 1,50 m.

(2) Wielkość schronu ustala się podług ilości osób, przebywających w domu stale lub przejściowo. Na każdą osobę przebywającą w schronie winny przypadać 3 m^3 pojemności powietrza. Poszczególna komora schronu winna mieścić nie więcej jak 50 osób. Należy dawać pierwszeństwo kilku małym komorom schronowym przed niewielu dużymi.

(3) Dla każdych 20 osób przebywających w schronie winien być przewidziany ustęp.

§ 6

Drzwi, okna, wyjścia zapasowe i inne otwory.

(1) Otwory na drzwi i okna należy projektować w takich wymiarach, ażeby można było wbudować w nie znormalizowane zamknięcia.

(2) Otwory na drzwi muszą być zaopatrzone w gazoszczelnie przylegający próg o wysokości 5 cm. Przy większych schronach otwory na drzwi nie powinny się znajdować w jednej linii. Wszystkie drzwi muszą się otwierać na zewnątrz.

(3) Schrony nie mogą posiadać więcej okien, niż to jest potrzebne ze względu na możliwość użycia ich jako wyłazu zapasowego.

(4) Każdy schron musi posiadać w możliwie wielkiej odległości od dojścia (śluzy gazoszczelnej) co najmniej jeden wypust zapasowy (wyjście zapasowe lub wyłaz zapasowy), w miarę możności

Dieser kann auch in unmittelbar benachbarte Schutzräume oder in Nebenräume führen, sofern von dort aus eine schnelle Ausgangsmöglichkeit in das Freie gegeben ist.

(5) Alle Öffnungen der Schutzraumanlage nach außen sind gasdicht und, soweit sie von Sprengbombensplittern getroffen werden können, auch splittersicher zu verschließen.

(6) Sind Rohrleitungen in der Schutzraumanlage unvermeidbar, so sind sie außerhalb der Anlage absperr- und entleerbar einzurichten. Außerdem sind die Durchgangsstellen in den Decken und Wänden durch plastische Massen gasdicht und, sofern erforderlich, wärmedehnbar abzudichten. Wasserabflüsse, die in Straßenkanäle oder dergl. führen, müssen gasdicht verschließbar eingerichtet werden.

(7) In bestehenden, unmittelbar benachbarten Gebäuden sind im Kellergeschoß Durchbrüche durch die Brandmauern herzustellen. Diese Maßnahme ist auch bei Neu-, Um- und Erweiterungsbauten durchzuführen.

§ 7

Konstruktion der Schutzraumanlage.

(1) Die Decke über der gesamten Schutzraumanlage muß außer dem Eigengewicht und der durch den Verwendungszweck des Gebäudes bestimmten Verkehrslast die bei einem Einsturz des Gebäudes wirkende Auftreffwucht und ruhende Last der Gebäudetrümmer aufnehmen können. Da Auftreffwucht und ruhende Last der Trümmer nicht genau berechnet werden können, sind dafür die in Abs. 2 genannten Werte (stellvertretende Trümmerlast) einzusetzen.

(2) Die stellvertretende Trümmerlast beträgt für Geschoßbauten in Vollwandbauweise, deren einzelne Geschoßdecken mit einer Verkehrslast bis zu 500 kg/qm belastet sind:

1000 kg/qm bei Gebäuden bis zu zwei Vollgeschossen,

1500 kg/qm bei Gebäuden bis zu vier Vollgeschossen,

2000 kg/qm bei Gebäuden mit mehr als vier Vollgeschossen.

(3) Für Gebäude, deren einzelne Geschoßdecken mit einer höheren Verkehrslast belastet sind, ist auch die stellvertretende Trümmerlast entsprechend zu erhöhen.

(4) Ist durch die Eigenart der Konstruktion eines Gebäudes (z. B. Gerippebau in Stahl oder Eisenbeton) das Entstehen einer Trümmerlast in der in Abs. 2 angegebenen Größe unwahrscheinlich, so kann die stellvertretende Trümmerlast bis auf 1000 kg/qm herabgesetzt werden.

(5) Decken der Schutzraumanlage müssen massiv ausgeführt werden und eine Mindeststärke von 15 cm, bei Ausführung eines parabelförmigen Tonnengewölbes eine Mindeststärke von 25 cm haben.

(6) Die Umfassungswände der Schutzraumanlage müssen, wenn diese bis höchstens 1 m über die Erdgleiche hinausragt, mindestens eine Festigkeit von 51 cm dickem Ziegelmauerwerk, wenn die Schutzraumanlage mehr als 1 m über die Erdgleiche hinausragt, mindestens die Festigkeit von 64 cm dickem Ziegelmauerwerk besitzen.

po jednym na wszystkie cztery strony. Może on prowadzić również bezpośrednio do sąsiednich schronów lub do pomieszczeń pobocznych, o ile istnieją tam możliwości szybkiego wydobycia się na wolne powietrze.

(5) Wszystkie otwory schronu należy na zewnątrz uszczelnić gazoszczelnie oraz, o ile mogą być trafione odłamkami bomb odpryskowych, zabezpieczyć również przed odłamkami.

(6) Jeżeli rurociągi są w urządzeniu schronu niemożliwe do uniknięcia, to należy je urządzić w taki sposób, aby się dały zamknąć i opróżnić poza obrębem schronu. Prócz tego należy uszczelnić przejścia ich przez stropy i ściany za pomocą mas plastycznych gazoszczelnie i o ile to potrzebne także w sposób umożliwiający swobodną rozszerzalność cieplną. Ścieki, wiodące do kanałów ulicznych lub tp., muszą być urządzone w sposób gazoszczelnie zamykalny.

(7) W istniejących bezpośrednio sąsiadujących budynkach należy przeprowadzić w piwnicach przebicia murów ogniochronnych. Zarządzenie to należy wykonać również przy nowych budynkach, przebudowach i powiększeniach budynków.

§ 7

Konstrukcja schronu.

(1) Strop nad całym schronem musi przejmować prócz ciężaru własnego oraz obciążenia ruchomego, wynikającego z przeznaczenia budynku, także i działającą przy zawalaniu się budynku siłą uderzenia oraz ciężar statyczny gruzów budynku. Ponieważ siły uderzenia i ciężaru statycznego gruzów nie można dokładnie obliczyć, należy wstawić w obliczenie wartości, wymienione w ust. 2 (zastępczy ciężar gruzów).

(2) Zastępczy ciężar gruzów dla budynków wielo piętrowych o konstrukcji pełnościennej, których poszczególne stropy pięter obciążone są obciążeniem ruchomym do 500 kg/m² wynosi:

1000 kg/m² przy budynkach do dwóch kondygnacji

1500 kg/m² przy budynkach do czterech kondygnacji

2000 kg/m² przy budynkach o więcej niż czterech kondygnacjach.

(3) W budynkach, w których obciążenie ruchome poszczególnych stropów pięter jest większe, należy odpowiednio powiększyć również i zastępczy ciężar gruzów.

(4) O ile z uwagi na rodzaj konstrukcji budynku (np. budynek szkieletowy, stalowy lub żelbetowy) powstanie ciężaru gruzów o wielkości podanej w ust. 2 jest nieprawdopodobne, wówczas zastępczy ciężar gruzów można zmniejszyć do 1000 kg/m².

(5) Stropy schronu muszą być wykonane masywnie i winny posiadać najmniejszą grubość 15 cm, przy wykonaniu zaś parabolicznego sklepienia kolebkowego najmniejszą grubość 25 cm.

(6) Ściany zewnętrzne schronu, o ile wystają z terenu najwyżej 1 m, winy posiadać wytrzymałość muru ceglanego o grubości najmniej 51 cm, o ile zaś wystają więcej niż 1 m, to muszą mieć wytrzymałość muru ceglanego o grubości najmniej 64 cm.

(7) Als Mauersteine sind solche erster Klasse in verlängertem Zementmörtel, bei Stampfbeton 200 kg Zement je Kubikmeter fertigem Beton zu verwenden.

§ 8

Sonstige Erfordernisse.

(1) Die Zugangswege und die einzelnen Räume der Schutzraumanlage sind unter Beachtung der Verdunklungsbestimmungen zu beleuchten. Die Lichtquellen im Innern der Anlage dürfen keinen Sauerstoff verbrauchen. Für den Fall des Versagens der Stromzufuhr ist Vorsorge zu treffen (Bereithalten elektrischer Taschenlampen).

(2) Die Schutzraumanlage soll heizbar sein. Die Wärmequelle darf keinen Sauerstoff verbrauchen.

(3) Erforderlichenfalls ist eine künstliche Belüftung einzubauen. Eine solche ist stets vorzusehen für Schutzraumanlagen, in denen während des Luftangriffs Arbeit zu leisten ist, oder wenn die Belegungsdichte so hoch ist, daß für jede zu schützende Person weniger als 3 Kubikmeter Luftraum zur Verfügung stehen.

(4) Decken und Wände der Schutzraumanlage müssen einen Anstrich mit Kalkmilch enthalten. Die Gasschleuse ist mit einem abwaschbaren Mittel zu streichen, das ein Anspritzen des Raumes gestattet.

(5) Schutzräume sind durch eine gut leserliche, dauerhafte Aufschrift kenntlich zu machen. Bei größeren Schutzraumanlagen sind auch die Zugangswege zu kennzeichnen.

§ 9

Ausnahmen.

(1) In Sonderfällen kann bei Wohngebäuden mit nicht mehr als 10 Kleinwohnungen und nicht mehr als 3 Vollgeschossen auf Antrag mit Zustimmung des örtlichen Luftschutzleiters auf den Ausbau einer Gasschleuse und eines Abortes in der Schutzraumanlage verzichtet werden. Die stellvertretende Trümmerlast beträgt bei solchen Wohngebäuden mindestens:

500 kg/qm bei Gebäuden mit einem Vollgeschoß,
750 kg/qm bei Gebäuden mit bis zu zwei Vollgeschossen,
1000 kg/qm bei Gebäuden mit bis zu drei Vollgeschossen.

(2) Bei freistehenden Einfamilienhäusern und Einfamiliendoppelhäusern können auf Antrag mit Zustimmung des örtlichen Luftschutzleiters weitere Erleichterungen gewährt werden. Das gleiche gilt für ländliche Gebiete.

(3) Bei Gebäuden, die von anderen baulichen Anlagen weit abgelegen errichtet werden, kann auf den Einbau von Schutzräumen verzichtet werden, wenn auch die Art des Gebäudes (z. B. Förstereien) eine Luftgefährdung unwahrscheinlich macht. Die Entscheidung trifft der örtliche Luftschutzleiter.

(4) Solange bedeutende Material- und Baustoffknappheit herrscht, kann auf Antrag mit Zustimmung des örtlichen Luftschutzleiters auf einen dieser Anordnung entsprechenden Ausbau der Schutzraumanlage verzichtet werden, wenn dadurch eine wesentliche Material- und Baustoffersparnis eintritt. In diesem Falle sind aber die erforderlichen behelfsmäßigen Luftschutzräume herzustellen und der Bau ist so zu errichten, daß eine vorschriftsmäßige Schutzraumanlage später jederzeit ohne Schwierigkeit hergestellt werden kann.

(7) Do murów należy używać cegieł pierwszej klasy i układać je na zaprawie wapienno-cementowej; mury z betonu ubijanego winny zawierać 200 kg cementu na metr kubiczny gotowego betonu.

§ 8

Dalsze wymagania.

(1) Dojście do schronów i poszczególne komory schronu należy oświetlać z zachowaniem przepisów o zaciemnianiu. Źródła światła wewnątrz schronu nie mogą zużywać tlenu. Na wypadek odcięcia dopływu prądu należy przygotować odpowiednie środki zaradcze (przygotowanie elektrycznych latarek kieszonkowych).

(2) Schron winien być ogrzewalny. Źródło ciepła nie może zużywać tlenu.

(3) W razie potrzeby należy wbudować sztuczne nawietrzenie. Należy je zawsze przewidywać dla schronów, w których pracuje się w czasie nalotów, a także dla takich schronów, których obsada jest tak duża, że na każdą osobę przebywającą w schronie wypada mniej niż 3 m³ powietrza.

(4) Stropy i ściany schronu muszą być powleczone mlekiem wapiennym. Śluzę gazoszczelną należy powlec środkiem zmywalnym, który pozwalałby na spryskiwanie pomieszczenia.

(5) Schrony należy uwidocznić za pomocą trwałych, dobrze dających się odczytać napisów. Przy większych schronach należy także oznaczyć dojścia.

§ 9

Wyjątki.

(1) W wypadkach szczególnych w budynkach mieszkalnych o nie więcej niż 10 mieszkaniach i 3 kondygnacjach można na podstawie wniosku, za zgodą miejscowego kierownika obrony przeciwlotniczej, zrezygnować z budowy śluzy gazoszczelnej i ustępu w schronie. Zastępczy ciężar gruzów wynosi w takich budynkach mieszkalnych najmniej:

500 kg/m² przy budynkach o 1 kondygnacji,
750 kg/m² przy budynkach do 2 kondygnacyj,
1000 kg/m² przy budynkach do 3 kondygnacyj.

(2) Odnośnie do wolnostojących lub bliźniaczych domków jednorodzinnych można na wniosek, za zgodą miejscowego kierownika obrony przeciwlotniczej, zezwolić na dalsze ulgi. To samo dotyczy obszarów wiejskich.

(3) Przy budynkach położonych daleko od wszelkich innych urządzeń budowlanych można zrezygnować z budowy schronów, o ile ze względu na charakter budynku (np. leśniczówki) niebezpieczeństwo ataku lotniczego jest nieprawdopodobne. Decyzję wydaje miejscowy kierownik obrony przeciwlotniczej.

(4) Dopóki daje się odczuwać brak materiałów i surowców budowlanych, można na wniosek, za zgodą miejscowego kierownika obrony przeciwlotniczej, zrezygnować z urządzenia schronu, odpowiadającego wymogom niniejszego zarządzenia, o ile wskutek tego nastąpi znaczne zaoszczędzenie materiałów i surowców budowlanych. W tym wypadku należy jednak wykonać wszelkie konieczne schrony pomocnicze i budowę w ten sposób poprowadzić, aby później można było każdej chwili bez trudności uskutecznić budowę przepisowego schronu.

§ 10
Durchsetzung der Luftschutzverpflichtungen.

(1) Die in dieser Anordnung enthaltenen Verpflichtungen werden von der Baupolizeibehörde in jedem einzelnen Fall bei Erteilung der Baugenehmigung festgelegt und können in der Baugenehmigung ausdrücklich zur Bedingung gemacht werden. Die Baupolizeibehörde kann die Verpflichtungen auch nachträglich durch polizeiliche Verfügung festlegen.

(2) Die Erfüllung der Verpflichtungen wird von der Baupolizeibehörde überwacht.

§ 11
Inkrafttreten.

Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 19. November 1942.

Der Höhere ϟϟ- und Polizeiführer im Generalgouvernement
Der Staatssekretär für das Sicherheitswesen
Der Befehlshaber der Ordnungspolizei
Becker

§ 10
Przeprowadzenie obowiązku obrony przeciwlotniczej.

(1) Obowiązki wymienione w niniejszym zarządzeniu ustalają w każdym poszczególnym wypadku władze policji budowlanej przy udzielaniu pozwolenia na budowę i mogą w pozwoleniu na budowę stanowić wyraźny warunek. Obowiązki te mogą władze policji budowlanej nałożyć także dodatkowo drogą policyjnego zarządzenia.

(2) Władze policyjno-budowlane czuwają nad dopełnieniem obowiązków.

§ 11
Wejście w życie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 19 listopada 1942 r.

Wyższy Dowódca ϟϟ i Policji w Generalnym Gubernatorstwie
Sekretarz Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa
Dowódca Policji Porządkowej
Becker

Bekanntmachung

über die Übernahmepreise für Rohspiritus aus landwirtschaftlichen und gewerblichen Brennereien für das Betriebsjahr 1942/43.

Vom 9. November 1942.

I. Rohspiritus aus landwirtschaftlichen Brennereien.

Der Grundpreis für den nach dem 1. Oktober 1942 in landwirtschaftlichen Brennereien hergestellten und abgelieferten Rohspiritus beträgt

140 Zloty für 1 hl Weingeist.

Zu dem Grundpreis werden folgende Zuschläge gezahlt:

Bei Kontingenten bis 300 hl 30%
„ „ von 301 bis 400 hl 25%
„ „ „ 401 „ 500 hl 20%
„ „ „ 501 „ 600 hl 10%
„ „ über 600 hl wird der Grundpreis von 140 Zloty je Hektoliter ohne Zuschlag gezahlt.

(Artikel 34 Nr. 5 der Verordnung über das Spiritusmonopol, die Versteuerung der Essigsäure und Hefe sowie den Verkauf alkoholischer Getränke vom 11. Juli 1932 — Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 63 Pos. 586).

Vom Grundpreis werden folgende Abzüge vorgenommen:

1. 0,5 Grad für jeden Liter des abgenommenen Rohspiritus der Gradstärke 92 bis 90 einschließlich,
2. 2½% des Grundpreises für jeden fehlenden Grad unter 90 bis 85 einschließlich,
3. 5% des Grundpreises für jeden weiteren fehlenden Grad unter 85.

(§ 130 der Verordnung vom 10. September 1932 über die Ausführung der Verordnung vom 11. Juli

Obwieszczenie

o uregulowaniu cen przejęcia za spirytus surowy z gorzelni rolniczych i przemysłowych na rok przemysłowy 1942/43.

Z dnia 9 listopada 1942 r.

I. Spirytus surowy z gorzelni rolniczych.

Cena podstawowa za spirytus surowy wytworzony w gorzelniach rolniczych i dostarczony po dniu 1 października 1942 r. wynosi

140 złotych za 1 hl spirytusu 100%.

Do ceny podstawowej dolicza się następujące dodatki:

Przy kontyngentach do 300 hl 30%
„ „ od 301 „ 400 hl 25%
„ „ „ 401 „ 500 hl 20%
„ „ „ 501 „ 600 hl 10%
ponad 600 hl płaci się cenę podstawową 140 złotych za hektolitr bez dodatku.

(Artykuł 34 ust. 5 rozporządzenia z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych — Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586).

Od ceny podstawowej dokonuje się następujących potrąceń:

1. 0,5 groszy za każdy litr przekazanego spirytusu surowego o mocy 92 do 90 stopni włącznie,
2. 2½% ceny podstawowej za każdy brakujący stopień poniżej 90 do 85 włącznie,
3. 5% ceny podstawowej za każdy dalszy brakujący stopień poniżej 85.

(§ 130 rozporządzenia z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia z dnia

1932 betreffend das Spiritusmonopol, die Versteuerung der Essigsäure und Hefe sowie den Verkauf alkoholischer Getränke — Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 88 Pos. 746 — in der Fassung der Verordnung vom 21. Februar 1939 — Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 18 Pos. 117).

Für Rohspiritus von höherer Gradstärke als 92 werden Prämien in Höhe von 0,5 Grad je Liter gezahlt.

Die über das Brennkontingent hinaus hergestellte Menge wird zu den festgesetzten Übernahmepreisen übernommen.

II. Rohspiritus aus gewerblichen Brennereien.

Der Übernahmepreis für den nach dem 1. Oktober 1942 in gewerblichen Brennereien hergestellten und abgelieferten Melasserohspiritus beträgt

100 Zloty für 1 hl Weingeist.

Krakau, den 9. November 1942.

Der Leiter
der Hauptabteilung Finanzen
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Senkowsky

11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych — Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746 — w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 21 lutego 1939 r. — Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 117).

Za spirytus surowy o mocy wyższej niż 92 stopnie dopłaca się premie w wysokości od 0,5 groszy za litr.

Wytworzone ponad kontyngent odpędu ilości przejmuje się według ustalonych cen podstawowych.

II. Spirytus surowy z gorzelni przemysłowych.

Cena przejęcia za spirytus surowy wytworzony z melasy w gorzelniach przemysłowych i dostarczony po dniu 1 października 1942 r. wynosi

100 złotych za 1 hl spirytusu 100%.

Krakau, dnia 9 listopada 1942 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Finansów
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Senkowsky

Berichtigung.

Im § 2 der Verordnung zur Vereinfachung der Strafgerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 24. Oktober 1942 (VBlGG. S. 667) ist das Wort „Verfahren" durch das Wort „Vorverfahren" zu ersetzen.

§ 2 lautet demnach richtig:

„§ 2

In der deutschen Gerichtsbarkeit kann die Verhaftung im Vorverfahren auch durch den Staatsanwalt angeordnet werden."

Krakau, den 27. November 1942.

Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Berichtigung.

§ 33 Abs. 3 der Verordnung über Strafrecht und Strafverfahren für Verbrauchsteuer-, Zoll- und Monopolzuwiderhandlungen (Zollstrafverordnung) vom 24. April 1940 (VBlGG. I S. 175) muß richtig wie folgt lauten:

„(3) Entgegenstehende Bestimmungen des polnischen Finanzstrafgesetzes (Dekret des Staatspräsidenten vom 3. November 1936 — Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 84 Pos. 581) und der polnischen Gesetze über die Erhebung von Zöllen, Verbrauchssteuern und Monopolabgaben treten mit dem gleichen Zeitpunkt außer Kraft."

Krakau, den 27. November 1942.

Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Sprostowanie.

§ 33 ust. 3 rozporządzenia o prawie i postępowaniu karnym w sprawie przestępstw spożywczo-podatkowych, celnych i monopolowych (rozporządzenie karno-celne) z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 175) musi właściwie brzmieć jak następuje:

„(3) Sprzeczne postanowienia polskiej ustawy karno-skarbowej (Dekret Prezydenta z dnia 3 listopada 1936 r. — Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581) i polskich ustaw w sprawie poboru ceł, podatków konsumpcyjnych i opłat monopolowych tracą równocześnie moc obowiązującą."

Krakau, dnia 27 listopada 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh

Berichtigung.

§ 1 Nr. 1 der Anordnung über die Weiterbenutzung von Kraftfahrzeugen vom 30. September 1942 (VBlGG. S. 599) muß richtig wie folgt lauten:

„§ 1

Kraftfahrzeuge dürfen im Generalgouvernement nur verkehren, wenn sie

1. eines der amtlichen Kennzeichen WH, WL, WM, RP, DR, Pol, ϟϟ, RAD tragen oder. . ."

Krakau, den 28. November 1942.

Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Sprostowanie.

§ 1 p. 1 zarządzenia o dalszym używaniu pojazdów mechanicznych z dnia 30 września 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 599) winien właściwie brzmieć następująco:

„§ 1

Pojazdy mechaniczne mogą kursować w Generalnym Gubernatorstwie tylko wtedy, gdy

1. zaopatrzone są w jeden z urzędowych znaków rejestracyjnych WH, WL, WM, RP, DR, Pol, ϟϟ, RAD albo. . ."

Krakau, dnia 28 listopada 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh

Berichtigung.

Die Anlage zu § 9 Abs. 2 der Verordnung über die Zulassung von Fahrzeugen zum Straßenverkehr vom 8. August 1942 (VBlGG. S. 577 [598]) muß richtig wie folgt lauten:

„**Anlage**
zu § 9 Abs. 2

Plan für die Kennzeichnung der Kraftfahrzeuge
(Unterscheidungszeichen)

Distrikte:

Krakau	I Ost
Lublin	II Ost
Radom	III Ost
Warschau	IV Ost
Galizien	V Ost"

Krakau, den 28. November 1942.

Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Sprostowanie.

Załącznik do § 9 ust. 2 rozporządzenia o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego z dnia 8 sierpnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 577 [598]) winien właściwie brzmieć następująco:

„**Załącznik**
do § 9 ust. 2

Plan oznaczenia pojazdów mechanicznych
(Znaki rozpoznawcze)

Okręgi:

Krakau	I Ost
Lublin	II Ost
Radom	III Ost
Warschau	IV Ost
Galizien (Galicja)	V Ost"

Krakau, dnia 28 listopada 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6.— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).